BONA SORT O MALA SORT?

Les coses dolentes tenen el seu costat bo

Hi havia una vegada un home anomenat Juang Hi que era el més pobre del seu poblat. Només tenia un fill i tots dos vivien en un estable i dormien sobre un llit de palla. A causa de diversos infortunis, havia perdut la dona i els animals que havien estat la seva font d'aliment.

Però el que meravellava a tothom era que Juang Hi sempre estava tranquil.

Una nit que el cel es va enfadar i va llançar llamps i trons sense parar, un cavall jove, salvatge i fort va arribar fins a l'estable buscant-hi protecció. Estava ferit.

Juang Hi, que era molt compassiu, el va cuidar molt bé. El cavall, agraït, es va quedar amb ell i el seu fill a l'estable.

Els veïns, que se'ls estimaven molt, se'n van alegrar de tot cor, perquè finalment havia canviat la seva sort. Van venir a felicitar-lo i a veure l'animal, que era un pura sang i valia molts diners.

Juang Hi va continuar ben tranquil i sempre contestava el mateix:

- Bona sort o mala sort? No se sap mai!

Els seus veïns no el van entendre i la vida va anar passant.

Al cap d'un parell de setmanes, el cavall, acostumat a la llibertat, es va escapar. Juang Hi va arronsar les espatlles, perquè va entendre que l'animal trobava a faltar els camps.

Tots els veïns es van entristir i van anar a veure el malaurat home per consolar-lo. Ell els va rebre a tots amb la mateixa frase:

- Bona sort o mala sort? No se sap mai!

Alguns van començar a creure que estava perdent la xaveta. Aquella manera de pensar no tenia ni solta ni volta.

Al cap d'un mes, tothom es va sorprendre en veure que el cavall havia tornat. L'hivern s'acostava i l'animal enyorava els seus amics humans, la seguretat de l'estable i l'escalfor. L'acompanyava tota la bandana: dues eugues embarassades, tres poltres joves, quatre cries i dos cavalls joves més…

Ningú se'n sabia avenir: quin miracle. Aquell pobre home s'havia tornat molt ric. Si venia aquells cavalls o els llogava per feinejar, podia passar la resta de la seva vida sense preocupar-se de res. Ni ell ni el seu fill. Això li deien tots els seus amics.

Ell els somreia i tornava a repetir:

- Bona sort o mala sort? No se sap mai!

Després d'allò, no va quedar un sol veí que no estigués convençut que aquell home estava sonat.

"Deu ser per tantes penes com ha passat", opinaven uns. "Massa canvis!", opinaven els altres. Ell no deia res.

L'endemà, mentre el seu fill netejava la ferida d'un dels cavalls salvatges, l'animal es va espantar i, sense voler, li va clavar unes quantes coces. Era jove i no controlava la por.

Què va passar? Doncs que el cavall li va trencar les dues cames, una mà i un braç, a més de masegar-li el coll i la cara.

- Això si que és mala sort! - van lamentar tots els veïns.

Tots estaven horroritzats, indignats i molt preocupats. Però Junag Hi no.

- Bona sort o mala sort? No se sap mai.

Una setmana després, un regiment de soldats va arribar al poble. Havia esclatat la guerra i van obligar tots els homes joves a agafar una arma i anar-se'n amb ells.

Quan van entrar a l'estable i van veure el fill de Juang Hi estirat a la palla i embenat de cap a peus, van desistir d'endur-se'l.

A banda del noi, només les dones, els nens petits i la gent gran es va quedar al poble, i van anar a l'estable de Juang Hi per queixar-se de la seva mala sort en haver perdut pares, fills i marits.

- Quina bona sort la teva i la del teu fill! - Van exclamar.

I ell, sense deixar de raspallar el seu primer cavall, va respondre:

- Bona sort o mala sort? No se sap mai.

En una famosa conferència, Steve Jobs, el fundador d'Apple, va afirmar que el sentit de moltes coses que ens passen només l'entenem al cap del temps. Com en el conte de Juang Hi, hi ha desgràcies aparents que porten regals amagats.

Per exemple, Frida Khalo, la pintora més famosa del segle XX, va descobrir la seva passió per la pintura després de patir un accident i haver d'estar molt de temps al llit.

Allò que de vegades ens sembla un contratemps, o mala sort, es pot convertir amb el pas del temps en una benedicció.

Àlex Rovira i Francesc Miralles , *Contes per estimar-te millor*

Marca la resposta correcta:

1. De què s'alimentaven el pare i el fill, abans de que comencessin a patir desgràcies?
   A. De les fruites i hortalises que cultivaven a l'hort.
   B. De cereals que compraven al mercat.
   C. D'animals que vivien al seu estable o al voltant.
   D. Cap de les respostes anteriors és correcta.

2. Què vol dir l'expressió "una nit, el cel es va enfadar i va llançar llamps i trons"?

   A. Vol dir que feia mala nit, amb pluja, llamps i trons.

   B. Vol dir que va sortir la lluna.

   C. Vol dir que al cel hi havia animals nocturns enfadats.

   D. Cap de les respostes anteriors és correcta.

3. Quan el cavall salvatge i fort va arribar a l'estable de Juang Hi, i es va quedar amb ell i el seu fill, els habitants del poble consideraven que havien tingut...

   A. Mala sort.

   B. Bona sort.

   C. Ni bona sort, ni mala sort, normal.

   D. Cap de les respostes anteriors és correcta.

4. Quan el cavall es va escapar, els vilatans van creure que allò era...

   A. Una desgràcia pel pare i el fill.

   B. Una oportunitat bona.

   C. Ni bona, ni mala sort.

   D. Cap de les respostes anteriors és correcta.

5. Quan el cavall va tornar, ho va fer amb ..... cavalls més.

   A. 3 cavalls més.

   B. 15 cavalls més.

   C. 11 cavalls més.

   D. 7 cavalls més.

6. La gent del poble deia que Juang Hi estava "sonat" o "mal de la xaveta" perquè...

   A. Tenia molt bona sort i no se n'adonava.

   B. Tenia molt mala sort i no se n'adonava.

   C. Semblava que no se n'adonava de les coses bones o dolentes que li passaven.

   D. Els vilatans no deien això.

7. Quan els soldats van arribar a l'estable de Juang Hi, no es van endur al seu fill perquè...

A. S'havia amagat sota el llit de palla.

B. Era massa jove per anar a la guerra.

C. Estava tan ferit que no estava preparat per anar a la guerra.

D. Era massa vell per anar a la guerra.

8. Per què al final del conte la gent del poble van acabar dient que Juang Hi tenia bona sort?

A. Perquè el seu fill era l'únic jove que s'havia estalviat anar a la guerra.

B. Perquè els seus familiars havien hagut d'anar a la guerra, menys els més joves.

C. Perquè dones, avis i nens havien hagut d'anar a la guerra.

D. Cap de les respostes anteriors és correcta.

9. Quin adjectiu descriu millor el cràcter de Juang Hi?

A. Inestable.

B. Comprensiu.

C. Nerviós.

D. Irritable.

10. Aquesta història ens vol ensenyar que...

A. Totes les persones tenim mala sort.

B. Totes les persones tenim bona sort.

C. Totes les coses que ens passen tenen un costat bo, però de vegades no ho veiem fins que no passa un temps.

D. La mala sort i la bona sort no existeixen.